

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4038/2024
03.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Часлав Анђелковић, адвокат из ..., против туженог „DAILY EXPRESS“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Душан Обренчевић, адвокат из ..., ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1110/24 од 03.09.2024. године, у седници одржаној 03.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1110/24 од 03.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 277/22 од 26.02.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је утврђено да је ништава одредба члана 8. став 4. и 5. Уговора о раду бр. ... од 15.04.2019. године, закљученог између тужиоца и туженог, која гласи: „Зарада за обављени рад и време проведено на раду састоји се од основне зараде, увећане зараде и дела зараде за радни учинак. Овако одређена основна зарада је већ увећана за 26% на име прековременог рада који је запослени дужан да обавља у складу са законом и то без обзира да ли се прековремени рад обављао или не. Овако одређена зарада се састоји од зараде за обављени рад, за стандардни учинак и пуно радно време, као и увећања у висини законом прописаног минимума по основу прековременог рада који је запослени дужан да обавља у складу са законом, а који чини саставни део зараде без обзира да ли се прековремено рад обављао или не“. Ставом другим изреке, утврђено је да је ништав део одредбе члана 3.4 Уговора о вансудском поравнању од 28.05.2021. године закљученог између тужиоца и тужене, који гласи: „Уплатом износа из става 3.3 овог члана поверилац се сматра у целости намиреним у погледу свих својих потраживања из члана 1. овог уговора и посебно члана 3. става 3.3 овог уговора, као и у погледу заштите и остваривања свих својих права по свим основима, а на име и поводом свог радног односа код дужника и изричито се одриче права да по било ком основу и у било ком другом поступку потражује од дужника било какву накнаду“. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име прековременог рада исплати 28.829,25 динара у појединачно месечно опредељеним износима са законском затезном каматом од

доспелости до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 105.530,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1110/24 од 03.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П1 277/22 од 26.02.2024. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Крушевцу П1 277/22 од 26.02.2024. године у ставу другом, трећем и четвртом изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажног дела пресуде донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права по основу члана 441. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужене, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена осим уколико се тужбени захтев односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора побијеног дела, у смислу одредбе члана 403 став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом Закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је поднео тужбу ради утврђења и исплате 19.12.2022. године, а вредност предмета спора је 28.829,25 динара.

Имајући у виду да ово није парница из радног спора у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, код којих је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање и престанак радног односа, а да побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**